

גיליון 15
שנה 85
ה' באייר תשפ"ב
6.5.2022

יום עצמאות שמח!

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור:
כרמלה אורבן ואביב לשם

הגהה: נורית רוגל

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

לזכור ודבר לא לשכוח

כָּל יְהוּדִי / נָעַם חוֹרֵב

כָּל יְהוּדִי נוֹלָד
עִם מִסְפָּר דְּמִיּוֹנֵי עַל הַיָּד
שֶׁהוֹלֵךְ תָּמִיד אִיתוֹ -
לְאוֹרֶךְ חַיָּו
לְאוֹרֶךְ מוֹתוֹ

כָּל יְהוּדִי נוֹלָד
עִם רֶכֶבֶת שְׁקוּפָה מְמַנָּה יָרֵד
וְעֹלֶיָה חַיָּו
וְעֹלֶיָה צָחוּק יִלְדִּיו

כָּל יְהוּדִי נוֹלָד
עִם מִשְׁאָ כָּבֵד עַל גְּבוֹ
וּטְלָאֵי צָהוּב מְרוֹפָט
שֶׁנֶּעוֹץ בְּדוֹפֶן לְבוֹ

כָּל יְהוּדִי חַיִּיב לְשְׂאוֹל.
כָּל יְהוּדִי חֹזֵר מִהַשְׂאוֹל.
כָּל יְהוּדִי הוּא נִיצוֹל.

כָּל יְהוּדִי נוֹלָד
עִם מִסְפָּר דְּמִיּוֹנֵי עַל הַיָּד
שֶׁעוֹזֵר לוֹ לְזִכּוֹר -
מֵאִיפָה הוּא בָּא
וְלֹאֵן הוּא לֹא יִכּוֹל לְהַרְשׁוֹת לְעַצְמוֹ
לְחַזּוֹר.

סליחה!!!

כמי שהייתה אחראית לטקס יום הזיכרון לשואה, אני מתנצלת בפני כל מי מהחברים, יבדלו לחיים ארוכים, שהיו בשואה וחיים בינינו. כוונתי הייתה לקיים פינת זיכרון ולהעלות מדי שנה בטקס את זכרו של אחד החברים שעבר את השואה וכבר איננו עמנו. אני מבקשת את סליחתם של כל אלה שנפגעו. ובאותה הזדמנות רוצה להודות לכל מי שפרגן וציין שהטקס היה: מכובד, מדויק, מרגש ונוגע ללב.

חוה ברייר

שלושה שבועות נדחסים בין ערב פסח ובין מוצאי יום העצמאות, והם צפופים וקשים מאוד. תערוכת של עם ושל משפחה, של עבדויות ותקומות, על האש ועמודי עשן, גחלים וארובות. הבית מתמלא אנשים: חללים, נספים, קרובי משפחה, ניצולים, אורחים. כמעט בו-זמנית אנחנו שומעים את "אל מלא רחמים", את "מה נשתנה" ואת "יזכור". וכולנו נוסעים והלכים, מקלותינו בידינו והאזימוטים משתוללים: מהפיקניקים של פסח אל רחבת "יד ושם", משמורות הטבע אל החלקות הצבאיות, מהיטלר לפרעה, מטיול ב"שביל ישראל" אל "מצעד החיים" - וכל זה, כזכור, בשלושה שבועות בלבד.

מאיר שלו, ידיעות אחרונות 5.5.06

האחד במאי והדגל האדום

זוכרים שפעם זה היה חג אמיתי?

שמעתי פעם ליד השולחן בחדר האוכל: לקראת האחד במאי היו מציבים על גג חדר האוכל דגלים: דגל אדום, דגל ישראל, לקראת יום העצמאות היו משנים: שמו דגל ישראל, דגל אדום...

בקריית-חיים, באחד במאי, היה נערך מפקד ולאחריו מצעד. "התנועה המאוחדת" הלכה ברביעיות. "השומר הצעיר" צעד בזוגות כדי שהטור שלו ייראה גדול יותר... הילדים הקטנים הולבשו בחולצות לבנות עם עניבות אדומות, לכל אחד ניתן דגלון אדום קטן, אותו נפנפו בגאון ושרו:

יוצאים יוצאים אנחנו לשוט היום בעיר
כל יד אוחזת דגל, כל פה פוצח שיר,
חג חג היום לדגל האדום
חג חג היום לדגל האדום!
שמאל, ימין, שמאל, ימין, שמאל!
הגדולים יותר שרו בהתלהבות גדולה יותר:
להבה, עלי להבה, עלי להבה,
במקבת נִפָּה כל היום, נכה כל היום,
להבה, כמוך כמונו, כמוך כמונו -
דגלנו אדום אדום.

רבים מזהים את האחד במאי והדגל האדום עם ברה"מ. טעות.

ב-1884 החליטה ברית הפועלים הכללית בארה"ב, שהאחד במאי יהיה יום הפגנה למען הנהגת יום עבודה בן שמונה שעות (שימו לב: 33 שנים לפני המהפכה ברוסיה!). ב-1886 באחד במאי פרצו ברחבי ארה"ב, במיוחד בשיקגו, שביתות המוניות והפגנות, בהן תבעו הפועלים את שיפור תנאי עבודתם.

ב-4.5 בשעה 20.00 הופיעו שוטרים. דובר המפגינים הכריז: "פנינו לשלום!", אך שוטרים התקיפו רבים נפצעו ונהרגו. שוטר אחד נהרג. ראשי ארגון הפועלים נאסקו, ארבעה הועמדו למשפט ראווה והוצאו להורג בתלייה, שלושה נדונו למאסר עולם ואחד התאבד בכלא. בלחץ דעת הקהל שוחררו האסירים ב-1893.

ב-1897 בכינוס הראשון של הפדרציה האמריקאית של הפועלים הוחלט לקבוע את האחד במאי כחג העבודה ולהניף דגל אדום כסמל לדם הפועלים שנשפך.

פועלי צרפת הצטרפו לציון האחד במאי והנפת הדגל האדום והחג פשט ברחבי אירופה וארה"ב. ב-1981 חוגגים אותו לראשונה פועלים יהודים בוילנה.

ב-1906 צוין האחד במאי לראשונה בארץ ישראל, בראשון לציון.

לאת הפרטים ההיסטוריים כתבתי לפי דף הסבר שהגיע אלי מהמחלקה הפוליטית, ואשר נכתב במעגן מיכאל בחתימת א.ג. אני פרסמתי את הדברים לפני שנים רבות בעלון שהודפס במכונת כתיבה והכותרת, כמובן, של הנקי. וכך זה נעשה: הייתי מביאה להניק את הדף עם הכותרת שכתבתי בצהוב (כי דפוס אופסט לא "רואה" צהוב) ועל הכיתוב הצהוב הנקי היה מצייר את הכותרת שאתם רואים. כרמלה]

תורמים מכל העם

7000 ש"ח זהו סכום הכסף שנאסף בערב התרמה להעלאת המודעות לחשיבות הבדיקה המוקדמת לגילוי סרטן השד, שנערך (26.4) באגף הקטן של חדר האוכל. את הערב ארגנה כיתה יא' 6 בבית ירח, והיוזמת, 'הרוח החיה' במבצע היא **סתיו כהן עמש**, שברזומה שלה רשומים כבר מבצעי התנדבות והתרמה קודמים. בסיפור הערב הודתה **שלי**, אמא של סתיו, בשם המשפחה לכל החברים שתרמו זמן, אפו עוגה או מוצר אחר, עזרו וסידרו, אמרו מילה טובה ועזרו (שנה רביעית!) 'להרים' פרויקט התנדבות שכל-כולו תרומה.

אפרת צבר מחנכת כיתה יא' 6 הוסיפה כי הכסף שנתרם יועבר לטובת מחלקת סרטן השד בפוריה. על הסיבה לאירוע סיפרה כי לפני כשנה אחותה חלטה במחלה הנוראית, ואחד הדברים "שניחמו" אותם הייתה העובדה שהיא גרה במרכז הארץ ותזכה לטיפול, שלצורה נשות הצפון לא זוכות לו. מבצע ההתרמה הוא פעולה קטנה לשיפור המצב. אפרת ביקשה להודות לשלי כהן-עמש שעזרה 'להרים' את המבצע. **אורנית חסין** שעזרה לקבל תרומות ממפעלים באזור. מאפיית ניקה שתרמה המון מאפים. **איציק חזות** שהרים והפעיל עמדת טאבון עם כל המוצרים הנלווים, וכמובן לתלמידים המהממים שלנו שמכרו, אספו, ניקו והלכו איתי עד הסוף בערב הזה, וההורים הנפלאים שהכינו ותרמו וליוו. שנזכה תמיד להיות בצד הנותן.

משתתפים בחדר ישיבות ובזום: אורה אלון, נעמי מור, חוה ברייר, תמר גולני, מזל אלט, צאלה גיצין, יהודה כהן, אביב לשם, זיו בן סירא, יניב צור, יואב גולן, הלל צרי, ניר קיטאי, אילן אופיר, חדוה שקד, רמי יעקב.
לא נכחה: נורית קצירי

1. "הפרדת משק מקהילה" - דיון בחלוקה ארגונית תקציבית וניהולית של ענפים ופעילויות בקיבוץ.

מוזמן שאול גור, יו"ר מועה"מ.

פתיח ורקע נמסר ע"י רמי יעקב: בחודש מרץ האחרון נערך דיון במועצת המנהלים (הנהלה כלכלית), בסיומו אושרה ההצעה שהובאה לדיון להפרדה ניהולית ותקציבית של ענפי המשק מענפי הקהילה.

בהצעה מספר מרכיבים מרכזיים: ענפי השירות יהיו תחת מנהל הקהילה ("מזכיר שני", במשרה חלקית), כאשר למזכיר הקיבוץ תהיה אחריות כוללת על המגזר הקהילתי. הענפים העסקיים ימשיכו להתנהל במתכונת הנוכחית תחת ריכוז המשק. תקציב הקהילה יורכב ממקורות הקהילה והעברת רווחים מענפי המשק (כולל "גולן") להבטחת כלל צרכי הקהילה. תכנית המשק הכוללת - ענפי המשק והקהילה - תיבנה על ידי יו"ר הקיבוץ, רכז המשק ומזכיר הקיבוץ.

המצב הקיים, בו לא קיימת הפרדה בין שני המגזרים - משק וקהילה - לא מאפשר ניהול מיטבי של שני המגזרים, ויש ערבוב סמכויות הן ניהוליות והן תקציביות. בדיון הוצג שקף עם פירוט הענפים שיעברו לניהול קהילתי ואלה שישארו, על פי ההצעה, במגזר העסקי.

בדיון שהתפתח חברי המזכירות הרחבה התייחסו להצעה והעלו חשש ממשמעויות התקציביות של הקהילה, מחשש שענפי הקהילה והשירות לחבר ייפגעו מהמהלך. בנוסף עלו נושאים אחרים לדיון: חשוב להעביר לניהול הקהילה ענפים עם זיקה ציבורית חברתית יש לחשוב שוב על מקומם של הענפים בעסקי או בקהילה ולדון על חלוקת העוגה ברגישות תוך ראיית צרכי כל הקבוצות - ותיקים, צעירים, נקלטים החלוקה חשובה לא פחות למגזר העסקי, אשר חייב להגדיל את הכנסותיו. יש לבחור דמות לניהול ענפי הקהילה, שתדע לנהל את ענפי הקהילה באופן כלכלי. הדבר יכניס סדר ארגוני כנדרש

"גולן" הוא משענת ומקור משמעותי, אולם אנחנו צריכים לחשוב על מקורות נוספים שנוכל להבטיח את כלל צרכי הקהילה גם בעתיד לסיכום הדיון שאול גור ואילן אופיר הציגו את עמדת ההנהלה הכלכלית לשינוי המוצע. ההצעה

מדברת על הפרדה ניהולית ומשפטית בין תאגיד עסקים חדש שפתחנו לבין ענפי הקהילה. השינוי המוצע הוא להתנהלות יומיומית נכונה וטובה יותר לקהילה. יתרון נוסף הוא שהמודל החדש מפנה את רכז המשק לענפים יצרניים ואת המזכיר לענפי הקהילה. ההצעה עושה היגיון ניהולי, במטרה לשפר את השירות לחברים ובמטרה לשפר את התוצאות העסקיות של המגזר העסקי לאורך זמן.

בעניין הפיתוח העסקי אמר שאול, כי יש לנו ענפים טובים, המנוהלים טוב ומביאים תפוקות טובות, אולם המשק שלנו מושפע מאירועים גלובליים ומתנודות בכלכלה המקומית וחשוב שיהיו לנו מקורות הכנסה נוספים. תאגיד העסקים צריך לדעת לנהל את עצמו, לגייס הון ולהיות מסוגל לשרת חוב אם זה נדרש. אנחנו מקדמים פיתוח עסקי בענפי החקלאות, באנגריה, בתיירות. החשיבה שלנו רואה קדימה, מה יהיה "הדור הבא" של מקורות ההכנסה. הפיתוח הקיים לא מספיק.

נבצע השקעות בטוחות, בתוספת עם הרווחים מ-"גולן" יאפשרו המשך רווחה לחברי הקיבוץ. כל דבר ייעשה בזהירות ובאחריות. המהלך טוב לטובת קהילת שער הגולן.

היום אין הפרדה מוחלטת וגם עם יישום התוכנית לא תהיה הפרדה מוחלטת, כיוון שבחיי קיבוץ משולבים המגזרים, למשל: כלבו, חדר אוכל, בריכת שחייה יש בהם שילוב של עסק וקהילה. אני מאמין שהתוכנית המוצעת תביא לשיפור השירות והתוצאות העסקיות.

בסיכום הדיון הוחלט: לפני הצגה לציבור יש להרחיב את המצגת עם יותר הסבר. להציג לחברים "בשולחן עגול" את המודל המוצע כולל את החלוקה הארגונית. התייחסויות שעלו בהנהלה ושיעלו ב"שולחן עגול" יגובשו להצעה סופית לשיחת הקיבוץ והקלפי.

2. דיווחים:

א. נמסר דיווח על ערעור שהגישה קבוצת הורים על סגירת מערכת הגיל הרך בימי שישי בחודשים יולי-אוגוסט. על פי נוהל-ערעור יובא הנושא לדיון נוסף בישיבת המזכירות הרחבה באחד מהדיונים הקרובים.

ב. לבקשת חברים, ייערך דיון נוסף בהנהלה כלכלית על ההחלטה שהתקבלה ואושרה בקלפי לעניין הכנסת מרכיב זמן לחישוב עלויות הנסיעה ברכבי הקיבוץ

חלופת החלופה

שאלות בנושא נדל"ן הקשורות לשער הגולן

ירון שן

פסח הוא זמן טוב לקושיות ומחשבות. ולי יש שלוש שאלות והצעות בצידן.

1. מה קורה בחלקה א'?

העשבים הירוקים כבר הופכים לקוצים ושום דבר לא קורה. אני מציע למצוא מיידית פרויקטור חיצוני מקצועי ובעל ניסיון בתחום, אשר כל תפקידו יהיה לקדם את התחלת הבנייה במהירות האפשרית. לאנשים שלנו העוסקים בכך כנראה אין ניסיון מספיק בתחום, או שהם עסוקים בנושאים אחרים ואין להם מספיק זמן לטפל בכך.

2. שינוי דירות:

ביחד עם ההחלטה על המודל השיזורי החלטנו על שינוי דירות. נבחרה ועדה לטפל בנושא. האם יש התקדמות? איפה אנחנו עומדים עכשיו בעניין זה? מישור יכול להשיב?

3. חלופת האגודה:

החלטה על חלופת האגודה התקבלה אצלנו בסוף 2016. עברו מאז כמעט 5.5 שנים, ונראה כאילו דבר לא קורה.

נכון, הנושא תלוי בגורמי חוץ שכנראה מעכבים את העניין. ואני שואל: האם זה עדיין רלוונטי עבורנו? כדאי לבחון שוב עם הגורמים המטפלים בנושא איפה אנחנו עומדים והאם יש בכלל סיכוי.

אם יתברר שאין סיכוי לממש זאת בשנים הקרובות, אין טעם לשמור סכום כסף גדול שיועד לכך ב"כרית הביטחון" שלנו, עדיף להשתמש בכסף למטרות אחרות חשובות ביותר כמו קליטה, בנייה נוספת של שיכוני קבע לחברי הקיבוץ, או לצרכים אחרים חשובים.

לסיכום,

אם לפחות חלק מהנושאים שהעליתי יתממשו, אפשר להגיד: "דיינו!"

.....
עקב סמיכות קבלת המכתב לירידת העלון לדפוס לא הספיקו ממלאי התפקידים הרלוונטיים להתייחס לשאלות, טענות. הן יפורסמו בעלון הבא.

מה לעניין העבדות במצרים ולמוזיאון שלנו?

מיה צור

וַיַּעֲבְדוּ מִצְרַיִם אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּפָרָה. וַיִּמְרְרוּ אֶת-חַיֵּיהֶם בְּעֲבֹדָה קָשָׁה, בְּחֹמֶר וּבְלִבָּנִים, וּבְכָל-עֲבֹדָה, בְּשָׂדֶה--אֵת, כָּל-עֲבֹדָתָם, אֲשֶׁר-עָבְדוּ בָהֶם, בְּפָרָה (שמות א' 13, 14)
כמו את ערי המסכנות שבנו בני ישראל במצרים, גם תושבי הכפר הירמוכי בנו את בתיהם מלבני חומר (בוץ) וקש.

אז הזמנו בחול המועד את כל ילדי הקיבוץ למוזיאון להתנסות בעבודה בבוץ, ממש כמו בני ישראל במצרים. בתוך המוזיאון ראינו דברים נוספים שיצרו הקדמונים מבוץ: כלים, פסלים ועוד...

לאחר מכן עברנו ליצירה: כל אחד קושש לעצמו קצת דשא יבש, קש ונייר וערבב אותם עם אדמה ומים. מהבוץ שנוצר בנה לעצמו, מי פירמידה, מי באר, מי חיה קדמונית ומי בית מלבנים.

הילדים, חלקם נרתמו מיד ללוש בוץ, ואחרים נגשו לעניין בחשש קל, אבל מהר מאוד נהנו להתבצבץ וליצור יצירה פרי דמיונם.

ומה ההורים והסבים? הם חגו סביבם, עודדו ואפילו נהנו ללוש קצת בוץ. תודה לוועדת תרבות על שיתוף הפעולה ולהתראות בפעילות הבאה.

חדשות הספורט

אביב לשם

הישגים נהדרים לארבעת החותרים משער הגולן באליפות ישראל לנוער שהתקיימה ביום שישי שעבר (29.4) בנהר הירקון בתל אביב.

התחרות הוקדשה לזכרו של ברק לופן ז"ל, שנרצח בחודש שעבר בפיגוע בתל אביב, והיה חותר בעבר ומאמן.

עדי עזרא השתתף במקצה ל- 500 מ', וב-200 מ' מקצה נכים, בו הגיע ראשון. בשבוע הבא יוצא עדי לאליפות העולם שתתקיים בפולין. בהצלחה, עדי!

מיה מייזלס ניצחה בשלושת המקצים בהם השתתפה - 200 מ', 500 מ' ו-1000.

נבו עברי זכה במקום השני במקצה 200 מ' (ספרינט) לגילאי 12, ובמקום הרביעי במקצה ל-1000 מ' לגילו.

רגב קן-דרור זכה בשלוש מדליות ארד בשלושה מקצים בהם השתתף.

גאים בכם מאוד!

עדכון מועד עמותת "בקעת כנרות"

1.5.2022

שלום לחברי בית זרע ושער הגולן,

הנדון: מכתב לחברי הקיבוצים לקראת האספה המשותפת

ועד הנהלת עמותת בקעת כנרות (המנוהלת על ידי הקיבוצים בית זרע ושער הגולן) ממשיך לעדכן אתכם במאמצינו לאתר גוף מתאים, שייקח על עצמו את האחריות על שטח בקעת כנרות כחוכר ראשי מול מנהל מקרקעי ישראל. אנו מצפים שגוף זה יפעיל במקום פעילויות חינוכיות - חברתיות, הקרובות ככל האפשר בצביון ובתרבותן לשני הקיבוצים וליישובי המו"אז עמק הירדן.

חשוב לנו לשתף אתכם בעניין שתי החלופות ביניהן נדרש להכריע ולהצביע:

1. העברת כל השטח למוא"ז עמק הירדן שתפעיל במקום פעילויות חינוכיות.

2. העברת השטח וחלוקתו לשני גופים (כרגע לא ידוע כמה אחוז יקבל כל גוף)

א. למועצה האזורית עמק הירדן

ב. לסוכנות היהודית.

לכל אחת משתי החלופות יש יתרונות וחסרונות.

כל חלופה מציגה הזדמנויות לאזור כולו ולנו כתושבי העמק וכחברי הקיבוצים שער הגולן ובית זרע.

אי לכך בכוונתנו לקיים מפגש פתוח, משותף לשני הקיבוצים בו נציג מצגת שתפרט ותרחיב על כל חלופה.

במפגש המשותף שיתקיים בחדר האכל בבית זרע, ישתתפו בחלק הראשון ראש המועצה האזורית ונציג הסוכנות היהודית.

לאחר שנשמע אותם ואף נשאל שאלות, נשאר להמשיך את הדיון ללא האורחים המוזמנים.

אחרי המפגש תתקיימנה הצבעות בכל קבוץ ויוכרע סוף, סוף עתיד בקעת כנרות.

בעניין עמותת "רוח הגולן" - בה"ס רגבים

כיום העמותה מפעילה במקום שתי כיתות. עם זאת העמותה עוסקת ברישום, גיוס מורים ומיונים לקראת שנת הלימודים הבאה.

זכור הוחלט בשני הקיבוצים, לא לאפשר המשך פעילות העמותה במקום עם תום שנת הלימודים הנוכחית.

אנו בקשר עם אנשי העמותה. נפגשנו איתם מספר פעמים, הבהרנו להם את החלטת הקיבוצים שאינה ניתנת לשנינו, את מחויבותנו למימושה ואת חיפושנו אחר פעילויות המתאימות יותר בצביון לעמק הירדן.

המסר החד משמעי הובהר ונקלט ע"י נציגי רוח הגולן.

מועד האספה המשותפת יפורסם בקרוב.

אנו מקווים ומצפים לראות את כולכם באירוע חשוב זה.

בברכה

נורית קצירי

יו"ר עמותת "בקעת כנרות"

עמית הלוי

עמית (32) עובד בשנתיים האחרונות בחברת "בגירה מערכות בע"מ".

מה עושה החברה: אחראית על כל אימוני הסימולציה ומטווחי הלייזר של צה"ל (למעט חיל האוויר).

ולהמחשה: בעבר חיילים היו יורים ומתאמנים אך ורק במטווחים חיים בזמן הכשרתם בבסיסי האימונים. בשבע השנים האחרונות "בגירה" מפעילה ואחראית על הסימולטורים בתוך בניינים ייעודיים לאימוני החיילים. הסימולטורים מדמים מטווח ירי מוחשי עם הוראות הפתיחה באש, היבטי זהירות, כלי הירי - ממש כמו במציאות באורך ובמשקל, ומופעלים בלייזר ולחץ אוויר.

התפקיד שלי: אני אחראי על הסימולטור שפועל בבסיס האימונים של חטיבת גולני (בא"ח גולני) ועל האימונים והחיילים שנמצאים בסימולטור. ביום ממוצע אני חונך ומאמן בירי קרוב של כ-250 חיילים.

מהסימולטור אל השטח: החיילים נוגעים ומרגישים את הירי הראשון בסימולטור, ורק אחר כך יוצאים לשטח, לפני כל שבוע אימון בשטח, עושים שבוע אימונים מכין בסימולטור. החיילים מתאמנים בכלל סוגי הנשקים, מנשקי הרובאי הרגילים ועד נשקי נמ"ח (מטול רימונים, מרגמה, משגר לאו, ומטאדור) וכן אימוני עם נשקים מסוג 'מאג' ו'נגב'. האימונים עוברים אמנם באולם ממוזג (או שלא תלוי בסוג האימון והקושי בשבוע הקליעה), אבל קשים לא פחות, והחיילים שאני מאמן בכל יום אוכלים הרבה חצץ ואבק באימונים. האימונים מאוד מגוונים וכוללים ירי רגיל למטרות בטוחים השונים, אימונים בפק"לים האישיים של הלוחמים, ואפילו אימונים קונטיביים, בהם החייל צריך לחשוב ממש למספר שניות לפני שהוא יורה במטרה שהוא רואה על המסך. אימוני הירי כוללים גם ירי בזמן מאמץ, אימני לילה ותרגול של קבלת החלטות בהם החייל נתקל בדילמות מבצעיות ונדרש להחליט מה לעשות בהיתקלות או בדילמה מוסרית עימה מתמודד בקרב.

חברת "בגירה" נותנת שירות גם לצבאות זרים ופועלת בכל העולם. הטכנולוגיות הן בעצם

ברמת הפטנט של מקימי החברה, והיום היא החברה מס 1 בארץ בעולמות הסימולטורים והטכנולוגיה הזו.

חשוב לציין שבעצם לכל בסיס אימונים יש את הסימולטור הייעודי לו - לחיל הרגלים, לשריון, לתותחנים, למודיעין, ואפילו לעולמות האיסוף והרחפנים.

דרך המשקפיים שלי / סדרות מומלצות

יפה עברי-קפון

באחד הימים נזכרתי בסדרת מופת שראיתי בילדותי, "אדונים ומשרתים". זכרתי שהיא שודרה בימי שישי בשתיים וחצי בצהריים, בערוץ היחיד שהיה אז. זה היה השידור החוזר שלה, מיד אחרי "זהו זה". מאז אני שבויה של סדרות עם ארומה של 'מאה אחרת', כזו העוסקות בהבדלי מעמדות וברצון לניעות חברתית וכמובן בקשרים אנושיים. אז למי שאהב כמוני את הסדרה ההיא, "אדונים ומשרתים", אני רוצה להמליץ לצאת להרפתקה נוספת, במאה אחרת, עם שלוש סדרות:

"העידן המוזהב"

משודרת בערוץ הוט בימי שלישי. אפשר לראות את תשעת פרקי העונה הראשונה ששודרו עד עתה באתר "סדרות", כל פרק נמשך ארבעים וחמש דקות. העלילה מתארת את המתעשרים החדשים המתיישבים בניו יורק אל מול האריסטוקרטיה הישנה בעיר. בסיפור העלילה נרקמים יחסי אדונים ומשרתים, מתח בין הון, שלטון וניעות חברתית. הסדרה עשירה בתוכן ואירועים, קאסט השחקנים שאת חלקם תכירו הוא ממתק אמיתי.

"הצפון והדרום"

סדרה עטורת פרסים, ארבעה פרקים שכל אחד מהם אורך כשעה, והיא ניתנת לצפייה באתר "סדרות". זו סדרת דרמה רומנטית מבית היוצר BBC באנגליה הוויקטוריאנית, ומתואר בה קשר בין מנהל מפעל מקומי מהמעמד הבורגני לבת הכומר, על רקע תיאוריות מהפכניות לשוויון, צדק חלוקתי, מעמד האישה ושינויים אשר מביאה המהפכה התעשייתית. המשחק מצוין, ולי זה הרגיש כמו תיאטרון ביום טוב.

"להבות הגורל"

סדרה דוברת צרפתית בנטפליקס. העלילה מבוססת על סיפור אמיתי, ומספרת על שריפה שהתרחשה בעיר פריז, בה נשרפו למוות נשים וילדים, את המתרחש בחייהם של הניצולים וחקירת האסון. זהו סיפור אהבה חוצה מעמדות, בעונה אחת של שמונה פרקים בני ארבעים וחמש דקות. מומלץ.

צפייה מהנה.

פאני וגבריאל / נאווה סמל

כרמלה

זהו סיפור אהבה בלתי אפשרית וגם סיפורו של דור שלם שחי בצל מלחמות: מלחמת העולם הראשונה, המהפכה הרוסית ומלחמת הקוממיות גבריאל מגיע לביתה של פאני לאירוסים (שתוכננו ע"י המשפחות בעזרת שדכן). פאני מעיפה בו מבט אחד ומתאהבת. הוא מתרשם, אבל לפני שניתן היה לממש חתונה גבריאל גויס לצבא האוסטרו-הונגרי. בזכות ידיעת השפות שלו הפך למתרגם הרשמי של למרות היותו יהודי, והיה צמוד אליו. יחד גלגלו סיגריות וגם שרו שירים חסידיים לצד לידים גרמניים. במלחמת החפירות הזאת נהרג המפקד וגבריאל מצליח להימלט. הוא מוצא מקלט בכפר רוסי ושם הוא הופך מפוועל בחווה לחיי משפחה עם בעלת החווה ומטפל במסירות ובאהבה בבנה. פאני נשארת נאמנה לאהבתה, ועוברת את כל תלאות המלחמה כשהיא למעשה מחזיקה ומפרנסת את משפחתה.

מכאן מתגלגל סיפור חיים ותהפוכות בלתי אפשרי, בו גבריאל נותר ללא רגשות ופאני לוחטת באהבתה. הם נישאים ומתגרשים ושוב נישאים, מתגלגלים לאמריקה ולישראל, נפגשים ונפרדים, מנהלים חיי מין סוערים וגם בן נולד להם. סיפור האהבה - לא-אהבה שלהם כל כך מופרך שהוא חייב להיות אמיתי.

אלה הם הסבא והסבתא של שלמה ארצי ונאווה סמל.

ייחודו של הספר, מעבר לסיפור המרתק והמפתיע מדי פעם, הוא בקישור שלו למציאות חייה של הסופרת. מדי פעם היא מסבירה מה היא יודעת ומה משלימה מדימיונה, כמו שאביה אמר לה: "מה שחסר לך - תמציאי!" מדי פעם היא מנסה להתערב במהלך הסיפור שהיה בעבר. וכל זה כתוב בשפה נפלאה, משולבת פסוקי מקרא, פסקי הלכה, קטעי שירים והומור. תמונת כריכת הספר היא תמונת פאני וגבריאל כזוג צעיר והמחברת מתייחסת אליו מומלץ.

תודה

סיימתי את השיקום שעברתי במרכז הרפואי פוריה, ואני מבקשת להודות לכל מי שעזר לי בתקופת השיקום בהסעות ובדאגה: לצוות הבריאות ולנהגים שהסיעו אותי, ובמיוחד לבני היקר עפרי, שהקדיש לי חודשים שלמים. התחלתי לעשות עבודות יד ברב-חן ואני נהנית מאוד.

מרים סובלמן

חדשות חדירת האירוח

דירת האירוח בניהולה של איה רוטבך התחדשה בריהוט, שהיה קודם בדירתו של עמוס כהן. ילדיו של עמוס בנדיבותם הציעו לכל מי שרוצה לבוא ולקחת ריהוט וחפצים לא אישיים מהדירה, כיוון שעמוס דייר קבע בבית הדר. איה ראתה בזה רעיון ומימשה. עכשיו הדירה מאובזרת ונעימה אף יותר.

גיל הזהב טרימסטר ראשון 2022

רבקה הלמר ונילי ארזי

השנה החדשה הביאה עימה שמחות חדשות, דאגות חדשות, הרהורים חדשים ורעיונות חדשים למפגשי גיל זהב והרצון לשתף במפגשים אלה גם צעירים יותר. פה ושם קורה טפטוף כזה של מישהו צעיר ותמיד נקווה שבעתיד זה יקרה יותר. אז מה היה לנו?

5.1.2022 מעגל הקשבה עם לילית. הנושא היה "מה חשוב לנו? מה אנחנו רוצים להשאיר אחרינו?" כמעט כל אחד מהמשתתפים במעגל דיבר היה מעניין ומרגש.

12.1. מפגש נוסף עם עודד צפתי על הגשש החיוור. הוא הביא חומרים שונים ביניהם כאלה שלא היו במפגש הראשון. כל הסיפורים על כל אחד מהם ועל שלושתם שהטביעו חותם על התרבות הישראלית הם תמיד מצחיקים/עצובים/מרגשים ומשמחים.

19.1. מפגש עם יואב בן-יעקב חשיפה לצ'י-קונג שהוא תרגילי תנועה ונשימה מודעת, המבוססים על עקרונות הרפואה הסינית. החשיפה נעשתה על-ידי הסבר, הדגמה ותרגול ומאז כמה קבוצה שמונה כ-12 איש ואישה שנפגשת אחת לשבוע, נושמת, פועלת ונהנית ביחד. האכסניה - המוזיאון שלנו שעושה זאת כתרומה לקהילה.

23.2. מפגש עם גיל פז (נצר למשפחת עברי) על הרצל חוזה המדינה. ההרצאה לוותה בשירים ובתמונות שונות. זה היה פרק בהיסטוריה וציונות מזוקקת.

2.3. מפגש עם צופית נאור "קובה על קצה המזלג". צופית מתייחסת למדינה לא כתיירת שמביאה אי אלו תמונות מדברים שמהם התרשמה אלא מתארת באופן מעמיק את ההיסטוריה של המדינה, התרבות שלה, המשטר והאופי של האזרחים...מעניין מאד.

9.3. נסענו בהמונינו לבית גבריאל לחזות בתערוכה "סידור עבודה" ושם, על כוס קפה ועוגה, מפגש מרתק עם החולמות, היוזמות וה"מבשלות" מיטל לוי ורותם קידר ועם הצלם ארז ביטון. הייתה התלהבות רבה מהמפגש.

16.3. מפגש עם אידה סולודור מכנרת הקבוצה, ילידת אוקראינה. אידה סיפרה על המתח בין רוסיה ואוקראינה, על הסיבות להתקפה של רוסיה ועל המלחמה הקשה הזו מן ההיבט האישי שלה.

30.3. מפגש עם שרון טריבלסקי מבית-זרע שיצר את הסרט "מיכה" (מיכה אריאל מבית-זרע) סרט מאד אישי על היותו איש סגור הצנחנים במלחמת יום כיפור, הכאב על חבריו לכתה שאינם עוד...

6.4. מפגש נוסף עם צופית נאור והפעם על הקקאו - משקה האלים. על העץ, תכונותיו, על ההיסטוריה ועל סכנת הכחדתו. ההרצאה הייתה מלווה בטעימות של שוקולד לבן (שהוא בעצם חמאת קקאו), שוקולד חלב ומריר..... וגם עינב אבישר הביאה טעימות של פרלינים שהיא עושה במו ידיה כדי שנטעם, נהנה וגם נזמין אצלה לאירועים שונים משמחים, כן ירבו

10.4 ביוזמת עפרה שן נסענו, עם רב, להיכל התרבות בקרית מוצקין להצגה "עוד חוזר הניגון" על חייו של נתן אלתרמן. מתוארת מסכת חיים מורכבת וכואבת של המשורר. בימיו ותפאורה נהדרים והשירים - כל אחד אבן יסוד בתרבות הישראלית

26.4 מפגש חוזר עם גיל פז על אלבום המופת של פוליקר וגלעד "אפר ואבק" זה היה מעין מבוא ליום הזיכרון לשואה ולגבורה. ערב רציני ומרגש מאין כמוהו...

לסיום, חשוב לנו להדגיש את תרומתו הרבה עד מאד של יהודה שריג, שבמשך שנים מתגייס כל שבוע לעזרתנו, קובע מפגש עם המרצה, מברר איתו ומכין כל מה שצריך כדי שהעם ישמע את הקולות ויראה את המראות. בקיצור - שהכל "יתקתק". זה באמת לא מובן מאליו לגבי אדם שעבר את גיל גבורות.... יהודה, כל הכבוד לך!!!

זהו. רבקה ואני משתדלות להביא אנשים עם סיפורים מעניינים, אז נשמח מאוד אם חברים יציעו את עצמם לספר על עבודה או תחביב שלהם. אנחנו רוצים להיות עדים ליוזמות מרגשות בקיצור, מפגשים שישאירו טעם של עוד..

אז נתראה במפגשים הבאים

לזכרה של מרגלית גרונר ז"ל

רבקה הלמר

מרגלית, מרגול, מרגליתה,

מרגלית, היית ההפך מחידלון, היית ההפך מייאוש, היתה לך נפש של לוחמת, ג'דה, תמיד סיפרת בגאווה על פסגות ההרים שרגלייך כבשו, על הטיולים הרבים בארץ ובחו"ל והכל בעינים נוצצות..

עת נפגשנו מצב בריאותך לא היה במיטבו, אך שמרת על מורל גבוה, נלחמת על עצמאותך, מלחמה שגרמה לא פעם לנפילות אך את, מרגלית, קמת כעוף החול ואמרת לי: "איזה מזל שלא נשבר דבר, רק פה ושם כואב".

מרגלית, ביתך היה מבצר. טיפחת אותו בטוב טעם, תמיד פרח בצנצנת, מפה לבנה בשישי, עוצצים נהדרים מקבלים את פני הבאים אלייך.

אנחנו, קבוצת בנות הנקראת "הנמרות", היינו מזמינות אותך לצאת איתנו לארועים שונים, ימי הולדת שחגגנו לך וגם לשאר הבנות, או סתם לצאת לבילוי של קפה ועוגה והחלפת חוויות, היית חלק מאיתנו, על אף שהיו בינינו הבדלי גילים, תרמת בחברותיות שבך, בחוש הומור, ברוח הטובה שהבאת,

מרגלית, שלמה ז"ל אישך שרד בגבורה את השואה, ואת שרדת בכוח החיות שבך את בריאותך הרופפת, יום ועוד יום עד שהלכת לעולמך.

תנוחי בשלום על משכבך,

באהבה,

רבקה הלמר

יצאתם צדיקים

27.4.2022

לכבוד מזכיר קבוץ שער-העמקים,
לפניך שטוחה בקשתי להעביר מכתב זה לאנשי המוסד ובכך להביע בפניהם את תודתנו
העמוקה. הם באמת "הצילו" אותנו והכל במקצועיות, בסבר פנים יפות וברוח טובה.

יצאתם צדיקים - אנשי מוסק שער העמקים

באחד הימים לפני כחודש נסענו ל"אורנים" עם ה"סוס" הזקן שלנו. כשנאמרה לנו עוד עליה קטנטנות
כדי להגיע למחוז חפצנו נדלקו לפתע כל האורות האדומים של האוטו - הוא פשוט כבה ועצר מלכת.
אסף, בעלי, ניסה להניע שנית והצליח בקלות בלי אף אור אדום. אבל, בכל זאת חששנו לנסוע הביתה,
שלא ניתקע איפה שהוא על הכביש המהיר... לא נעים ומסוכן כאחת. התעניינו המוסק קריב, ואנשי
ביטחון של "אורנים" הציעו לנו את המוסק בעשר העמקים. החלטנו להסתכן ולנסוע לשם. הגענו בשלום
למוסק ונילשתי אליכם, העובדים, שכנאנו הייתם בהפסקת קפה. סיפרתי לכם על התקלה, על
כך שאנחנו צריכים לחזור לעזר הזול, ושאלתי אם תוכלו לעזור לנו. אתם, אנשי המוסק, קיחתם,
כאיש אחד מכסאותיכם, נילשתי לאוטו, הרמתם את מכסה המנוע ואחד מכם הסתכל ואמר מיד:
"הכבל המוליך למצבר, המגע היה רופף ולכן כדי שהמנוע לא ישרף האוטו מכבה את עצמו. זהו,
אב חיבקתי שם את המגע. האוטו בסדר. סעו לשלום!"

"המון תודה! וכמה אנחנו משלמים לכם?", שאלתי. ואיש אחר, כנראה מנהל המוסק, הגיב בתנועת
יד מטלטלת כאומר "הרי אנשים אחים אנחנו, הלא כן? אנחנו אותו שאלו (השומר הצעיר), אותו
שער. מה צריך יותר מזה? סעו לשלום".

זהו, אב אתם צדיקים גם נרתמתם מיד למשימה, גם אבהתם את המעיה כהרף עין, גם תיקנתם
בחצי שניה וגם התקשטתם לא לקבל תשלום.
כל הכבוד לכם!!!

נילי ואסף

הערה: את המכתב אליכם אני מפרסמת גם בעלון קיבוצי שער-הזול.

יש אנרגיה טובה / עדכוני החשמליה

הקיץ מתקרב, מה מתקרב? הוא כבר כאן, עם החום הכבד ועם הדרך שלנו להקל על מועקת החום - הפעלת המזגן, שהוא כידוע גם זולל האנרגיה הגדול בבית. ריכוזנו עבורכם מספר טיפים ועצות לצריכת חשמל נבונה, יעילה, חסכונית ומתאימה לצרכים שלנו כאן בעמק הירדן. מוזמנים להשתמש בהם:

בדיקת שעוני צריכת החשמל - הצריכה נמדדת לפי תעריף משתנה, לפי קריטריונים של עונות השנה, חגים ושבטות, ימי חול. השעונים מציגים חלוקה של חודשים, שעות וימים, והחיוב נעשה לפי תעריפי שיא, גבע ושפל. חיפוש קצר בגוגל ותוכלו לראות (אפשר לקחת עותק ממני בחשמליה).

טיפול במזגן הביתי, שהוא כאמור צרכן האנרגיה העיקרי בבית: דרך יעילה לצמצום היא העלאת הטמפרטורה במעלה אחת. אפילו מעלה אחת נוספת יכולה לחסוך עד כ- 20% מצריכת החשמל. בנוסף, הקפידו על ניקיון הרשת החוסמת אבק פעם בחצי שנה.

שימוש בנורות LED יעילות: זה מצמצם צריכה והוצאות. הנורה עצמה יקרה יותר, אך משתלמת - השימוש בה מקטין את צריכת החשמל בכ-90%.

הפעילו מכשירי חשמל לפי מידת היעילות שלהם ולפי תעריפי החיוב. בררו מתי שעות שפל, ומתי החיוב על שיא וגבע. למשל, הפעילו מכשירים זוללי חשמל בערב. מכשירי חשמל ישנים צורכים יותר חשמל. בחרתם להחליף מכשיר חשמלי - כדאי לבדוק את הדירוג האנרגטי שלו. ככל שהוא קרוב יותר ל - A תחסכו יותר בחשבון החשמל.

אם לא משתמשים - מכבים. למשל: כיבוי תאורה לא נחוצה בשעות תאורת השמש, כיבוי המזגן כשאין איש בחדר, ניתוק המטען של הסלולרי מהחשמל בגמר הטעינה, העברת המחשב האישי למצב "שינה" בכל פעם שאתם לא משתמשים בו.

ולסיום, כמה מילים על דפי החיוב החודשי:

דף פירוט צריכת החשמל נשלח לכל החברים במייל מדי חודש. מי שלא מקבל את דף הפירוט במייל, או מבקש לקבל את הפירוט בדרך אחרת מוזמן לעדכן את עינב אבישר. פנסיונרים שבחרו שלא לשלם על צריכת החשמל (כזכור, זו החלטה של הקיבוץ שפנסיונרים יכולים לבחור אם לשלם על חשמל או לא לשלם), אם בוחרים לא לשלם - מוותרים על תקציב החשמל. החל מחודש זה (מאי 22') תקבלו את פירוט תצרוכת החשמל שלכם, לידיעה בלבד. ללא חיוב.

עד כאן הפעם..

החשמליה

מלחמה שאף פעם לא די לה

מרינה צוואטייבה

יש רק אמת אחת

יש רק אמת אחת שמתגלה לה
אין טעם בריבים ומלחמות.
תראו, כבר ערב.

תראו איך שוב יורד עוד לילה על גנרלים, אוהבים וחלומות

טל על דשא, ונושבת לה הרוח,
סערת כוכבי שמים שככה
ועוד מעט נשב כולנו וננוח
מתחת לאדמה הזאת שמעליה
לא נתנו זה לזה
אף רגע מנוחה.

תרגום רינה ליטוויין

מרינה צוואטייבה נולדה במוסקבה למשפחת אנשי תרבות ואמנות. התייתמה מאמה בגיל 13. למדה במוסקבה, לאחר מכן בשווייץ, גרמניה וצרפת. בביתו של המשורר והמבקר הספרותי מקסימיליאן וולושין. הכירה את סרגיי אפרון, לו נישאה ב-1912. צוואטייבה נשארה עם אפרון במשך כל חייה, על אף מערכות היחסים הרבות שניהלה. ב-1914 בעלה התנדב לצבא הרוסי, לאחר מהפכת אוקטובר ב-1917 הצטרף אל הכוחות הלבנים. צוואטייבה חייתה לבדה במוסקבה, סבלה ממחסור חמור ואיבדה את הקטנה מבין שתי בנותיה.

ב-1922, לאחר שנודע לה שבעלה בחיים, יצאה אליו לברלין. לאחר מכן הזוג חי בפראג, וב-1925, לאחר הולדת בנם, הם עברו לפריז.

בשנות ה-30 בעלה של צוואטייבה שינה את דעותיו הפוליטיות, החל לתמוך בברית המועצות ואף סייע לפעילות הריגול של ה-נ.ק.ו.ד. ב-1937 הוא הואשם בכך שלקח חלק בהתנקשות בסוכן סובייטי לשעבר, נאלץ לעזוב את צרפת ושב לברית המועצות. עקב כך צוואטייבה הוחרמה על ידי קהילת המהגרים הרוסים בפריז.

ב-1939 היא שבה לברית המועצות בעקבות בעלה. אולם אלה היו שנות הטיהורים הגדולים של סטלין, ומשפחתה של צוואטייבה לא נמלטה מהם - בעלה נעצר ונורה, בתה נעצרה והייתה בכלא במשך 8 שנים.

עם כניסתה של ברית המועצות למלחמת העולם השנייה ב-1941, צוואטייבה ובנה פונו ליילבוגה שבטטרסטן. כל נסיונותיה להשיג עבודה נכשלו, ומתוך יאוש היא איבדה את עצמה לדעת בתלייה. נקברה ביילבוגה, אולם מקום קבורתה המדויק איננו ידוע.

וכמה שיריה אקטואליים היום!

את השירים קיבלתי מידידי, שלום אילת, ירושלים. אחד מתוך 131 הילדים שניצלו מגטו קובנה. הפרטים הביוגרפיים מויקיפדיה. כרמלה]

כָּל מִקְרָה / ויסלבה שימבורסקה

מִזֵּל שְׁמִסְלָה, נוֹ, קוֹרָה, בָּלָם.	נִצְלָתָ, כִּי הֵייתָ ראשון
מִסְגֶּרֶת, סָבִיב, מִיִּלְמֶטֶר, שְׁנִיָּה.	נִצְלָתָ, כִּי הֵייתָ אַחֲרוֹן,
מִזֵּל שְׁתַּעַר צָף עַל הַמַּיִם.	כִּי לְבַד. כִּי אֲנָשִׁים.
בְּגִלָּל, מֵאַחֵר שֶׁ, וּבְכָל זֹאת, אֵף עַל פִּי.	כִּי לְשִׁמְאֵל, כִּי לְיִמִּין.
מָה הָיָה אֱלוֹ יָד, רָגֵל,	כִּי יָרַד גֶּשֶׁם. כִּי נָפַל צֶל.
בְּפִסֵּעַ, כְּחוּט הַשְּׁעָרָה	כִּי שָׁרַר מְזֶג אֲוִיר שְׁמֶשֶׁי.
מִצְרוּף הַמִּקְרִים	מִזֵּל שֶׁהָיָה שָׁם יַעַר.
תִּרְגוּם: רַפִּי וַיִּכְרַט	מִזֵּל שֶׁלֹּא הָיוּ עֲצִים.

חברים כ/תבים

שוואה ותקומה // רפי הלמר

מסילות ברזל מובילות להשמדה,
בין נשים וגברים נוצרה הפרדה,
באולמות הגז ובתוך בורות ביער,
עשן השריפה עלה מעבר לשער.

היהודים לא הספיקו לברוח לארץ אחרת,
והוכנסו למחנות השמדה עם: "עבודה משחררת",
הם השאירו את בתיהם ואת רכושם מאחור,
והוכנסו בניגוד לרצונם לבור שחור.

עד כמה זה עצוב ועד כמה זה מצער,
נרצחו שישה מיליון יהודים. לכל יהודי נדליק נר.
הדור של הורי עלה לארץ וקיבל את החיים במתנה,
וביחד עם כל אלה שניצלו הקימו מדינה.

בכוחותינו

אורי אפשטיין סיים את שירות החובה ועבר לשרת בקבע. בהצלחה!

גאווה

פרופ' ערן קוצר, בן קיבוצנו, הוא רופא בכיר בבית חולים שדה "כוכב מאיר" הישראלי שהוקם לפני שישה שבועות ופורק השבוע אחרי טיפול באלפי פליטים, סמוך למעבר הגבול בין אוקראינה לפולין, בעיירה מוסטיקה. בעלון הבא נפרסם ראיון נרחב עם ערן על העבודה המדהימה שעשה הצוות הישראלי בטיפול בפצועים, ועל תחושותיו במשימה המרגשת כל כך בה לקח חלק.

החינוך החברתי לא נח בפסח

המחנה המסורתי של ילדי ה"כיופון" וה"מרכז" התקיים בחופשת הפסח, בין יום ראשון ליום שלישי (17-19.4). המחנה, אי-שם בין מטעי האבוקדו לבריכות הדגים היה חוויית "שטח" לכל דבר: הוא החל עם חלוקה לקבוצות, ניקוי המחנה, תיחום שטח כל קבוצה וסימונו בצבע שונה, קריאת שם לקבוצה והכנת שיר המזוהה עימה, קבלת מוצרי המזון והכנת האוכל לבד במהלך ימי המחנה. במהלך הימים נערכה גם תחרות הכנת אוכל עם צוות שופטים, ומשחקי שטח חווייתיים, יצירה וטיולים. היה מהנה מאוד, מלמד וחווייתי. תודה רבה לצוות המדריכים הנהדר, ולהורים שירדו לעזור בשטח.

המז"ח והנעורים גם הם ניצלו את החופש לטיול צפונה, להחליק במרכז קנדה, משם אל נחל שניר, אל החרמון וגם הפך הגסטרונומי לא קופח עם עצירה לאכול כנאפה במגידל שמס.

לזכור ולעולם לא לשכוח

טקס יום הזיכרון לשואה ולגבורה נערך בערב יום רביעי כ"ז בניסן (27.4.22) על רחבת חדר האוכל בהשתתפות החברים ואורחים. במתקנים הונחו מאות פרחים לזכר הנספים. הטקס הוקדש ל-80 שנה לרצח בבאבי יאר ובפוגאר. את הטקס המרשים הפיקה חוה ברייר. תודות לקריינים: רעיה בר, יעל זעירא, גלי דרור, ניצן רימר וחווה ברייר. למנחה הטקס יואב גולן, לדגלן נח רינג, למגביר ניר קיטאי, ליואל קלס על הכנת הפלייבק, למקהלה בליווי דני עמית, לגפן גולני ודוד דיאז ולאילה בן עמי על השירה.

יום העצמאות יוצא הפעם אחרי ירידת העלון לדפוס, אך הספקנו "לגנוב" כמה תמונות מחזרות וריקודים של ילדים, הורים וסבים לקראת החגיגה הגדולה הצפויה, על "דשא העצמאות".

לזכר הנופלות והנופלים

הנבחרת שלנו השתתפה בשבת האחרונה (30.4) במרוץ העצמאות המסורתי לזכר הנופלים והנופלות במערכות ישראל מיישובי עמק הירדן. אנחנו השתתפנו במקצה העממי. במקצה התחרותי הפתיעה דגניה ב' והגיעה למקום הראשון, לפני אפיקים. בנבחרת שלנו רצו: **ישי מוריה, יהלי צור, עדי צור, עדי שן, דרור שליידר, מיכל ליטבק, עמית דגן, עינב אבישר, נטלי רוטבך, דוד דיאז, יואב גולן, תומר אופיר, קרני רימר צרי, רועי רונן, סתיו עמוס, שלי עמוס, נועם כהן, הילה הלוי כהן, אלון רינג ורותם קידר.** אילה ועוזי רינג בארגון וליווי הנבחרת. תודה רבה וכל הכבוד לכל המשתתפים במרוץ החשוב.

בבית ובחצר

תוקן גג בית הדר שנפגע מענף הגדול שנפל עליו.